

“ ...

22.12.2021 tarihli ve 7349 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 7'nci maddesiyle 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na eklenen Geçici Madde 23'ün birinci cümlesinin Anayasa'ya aykırılığı

7349 sayılı Kanun'un 7'nci maddesiyle 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na Geçici Madde 23 eklenmiştir. Söz konusu geçici maddeye göre, 2021 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nda yer alan genel bütçe gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelir kadar, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idarelerin bütçelerine ödenek eklemeye Cumhurbaşkanı yetkili olacak ve ilgili kanunları gereğince genel bütçe gelirleri karşılığı yapılan ödenek eklemeleri bu tutardan düşülecektir. 2021 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nda yer alan genel bütçe gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelir kadar, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idarelerin bütçelerine ödenek ekleme hususunda Cumhurbaşkanına yetki veren Geçici Madde 23'ün birinci cümlesi, Anayasa'ya aykırıdır. Aşağıda, söz konusu kuralın aykırı olduğu Anayasa maddeleri ve ilgili aykırılık gerekçeleri ifade edilecektir.

1) Anayasa'nın 161'inci maddesine aykırılık:

Öncelikle anılan hukuki normun kanuni vasıflandırmasını yapmak gerekmektedir. Diğer bir deyişle anılan geçici maddenin hukuki içerik itibarıyla bütçe kanunu mahiyetini haiz olup olmadığı belirlenmelidir. Bu tespit, kanun koyma sürecini başlatan (kanun teklifini sunacak olan) Anayasal aktörü değiştirecektir. Nitekim Anayasa'nın 161'inci maddesi uyarınca bütçe kanun teklifini sunmaya yalnız Cumhurbaşkanı; 88'inci maddesi uyarınca bütçe kanunu dışındaki kanun tekliflerini sunmaya Milletvekilleri yetkilidir. Ancak Anayasa'nın 87'nci maddesi uyarınca her iki durumda da teklifleri görüşme ve kabul etme, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkisindedir. Başka bir anlatımla, Anayasal sistemimizde bütçe kanunu teklifi, monist yapılı yürütme organının başı konumunda bulunan Cumhurbaşkanının siyasal programının ifasına yönelik finansmanı teminen Cumhurbaşkanı tarafından sunulmakta; TBMM ise kamu gelirlerini toplama ve kamu harcamaları yapma yetkisine istinaden bu mali politikanın belirli usul ve esaslar çerçevesinde yürütülmesini teminen bu teklifi, Anayasa'nın 161'inci maddesi ve TBMM İçtüzüğü gereğince özel usullerle görüşmekte ve kabul etmektedir.

Anılan geçici madde de, bütçe kanunu mahiyetini haizdir. Zira 31.12.2021 tarihli ve 31351 sayılı (1. Mükerrer) Resmi Gazete'de yayınlanan 19.12.2020 tarihli ve 7258 sayılı 2021 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nun "Gelir ve finansman" başlıklı 2'inci maddesi:

“MADDE 2 – (1) Gelirler: Bu Kanuna bağlı (B) işaretli cetvellerde gösterildiği üzere,

5018 sayılı Kanuna ekli;

a) (I) sayılı cetvelde yer alan genel bütçenin gelirleri 1.082.029.040.000 Türk lirası,

b) (II) sayılı cetvelde yer alan özel bütçeli idarelerin gelirleri 16.546.924.000 Türk lirası öz gelir, 104.563.767.000 Türk lirası Hazine yardımı olmak üzere toplam 121.110.691.000 Türk lirası,

Esas Sayısı : 2021/133

Karar Sayısı : 2022/120

c) (III) sayılı cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumların gelirleri 8.267.484.000 Türk lirası öz gelir, 168.772.000 Türk lirası Hazine yardımı olmak üzere toplam 8.436.256.000 Türk lirası,

olarak tahmin edilmiştir.

(2) Finansman: Bu Kanuna bağlı (F) işaretli cetvellerde gösterildiği üzere, 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan özel bütçeli idarelerin net finansmanı 240.515.000 Türk lirası olarak tahmin edilmiştir.”

şeklindedir.

Anılan geçici maddenin iptali talep edilen birinci cümlesi ise; 2021 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu’nda yer alan genel bütçe gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelir kadar, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idarelerin bütçelerine ödenek ekleneceğini ve ödenek eklenmesine yönelik hukuki işlemin Cumhurbaşkanı tarafından gerçekleştirileceğini öngörmüştür.¹ Halbuki gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelirin ilgili idarelerin bütçelerine ödenek olarak eklenmesi, tam da bütçe kanununun maddi anlamda konusunu teşkil etmektedir. Anayasa Mahkemesi’nin 30.01.1992 tarihli ve 1991/8 E.; 1992/5 K. sayılı kararında belirtildiği üzere bütçenin uygulanmasına yönelik hüküm ihtiva eden söz konusu geçici maddenin, “bütçe ile ilgili hüküm” olduğu ve Anayasa Mahkemesi’nin 13.10.2021 tarihli ve 2020/93 E.; 2021/72 K., §14 sayılı kararında belirtildiği üzere doğrudan bütçe kanununda yer alması gerektiği izahtan varestedir. Nitekim 7258 sayılı Kanun’un “Aktarma, ekleme, devir ve iptal işlemleri” başlıklı 6’ncı maddesinin beşinci fıkrasında “Özel bütçeli idareler ile düzenleyici ve denetleyici kurumların (B) işaretli cetvellerinde belirtilen tahmini tutarlar üzerinde gerçekleşen gelirler”in ortaya çıkması olasılığında ne yapılacağı bütçe kanunu formunda öngörülmüştür. Kaldı ki kanun koyucu da iptali talep edilen cümlenin yer aldığı madde hakkında; “2021 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesi gereğince özel bütçeli idareler ile düzenleyici ve denetleyici kurumlarda gelir fazlası karşılığı ilgili idare bütçelerine ödenek eklenebilmektedir. Bu uygulama ile benzer şekilde madde ile; 5018 sayılı Kanuna geçici madde eklenerek, 2021 yılında gelir tahmini üzerinde gerçekleşen genel bütçe gelirleri karşılığı idare bütçelerine ödenek

¹ Kaldı ki 2021 yılında genel bütçenin takriben 246 milyar TL’den fazla açık vermesi beklenmekte ve bu farkın da her yıl olduğu gibi borçlanma ile kapatılması öngörülmektedir. Kasım sonu gerçekleşmelerine göre ise genel bütçe dengesinin takriben 45,5 milyar TL açık olduğu dikkate alındığında halen borçlanma ihtiyacı devam etmektedir. Ancak gerek enflasyonun tahmin edilenden oldukça yüksek gerçekleşmesi, gerekse de yapılandırma tahsilatı nedeniyle genel bütçe gelirleri Ocak-Kasım döneminde takriben 1 trilyon 239 milyar lira, başka bir anlatımla tahmine göre şimdiden takriben 164 milyar lira daha fazla gerçekleşmiştir. Aralık ayında bu tutarın takriben 100 milyar liraya yakın daha artacağı öngörülebilmektedir. Diğer bir deyişle toplam tahsilatın, tahminin takriben 260 milyar lira üzerine çıkması mümkündür. İptali talep edilen düzenlemeyle Cumhurbaşkanı, bütçe gelirlerinin tahmin edilenden fazla gerçekleşecek kısmını (takriben 260 milyar lirayı) idarelerin bütçelerine ödenek kaydetme yetkisi verilmektedir. <https://muhasebat.hmb.gov.tr/merkezi-yonetim-butce-istatistikleri> (Erişim Tarihi: 25.12.2021)

eklenebilmesine imkan tanınmaktadır.” şeklindeki gerekçeyi² kaleme almak suretiyle; bu türden düzenlemenin Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu içerisinde yer alması gerektiğini zımnen kabul ve dahi itiraf etmiştir.

Öte yandan bu türden durumlarda ilgili mali yılın bütçe kanununda değişiklik yapılması (ek bütçe) da mümkündür. Başka bir anlatımla 5018 sayılı Kanun’un “Merkezi yönetim bütçe kanun teklifinin görüşülmesi” başlıklı 19’uncu maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçelerindeki ödeneklerin yetersiz kalması halinde veya öngörülmeleyen hizmetlerin yerine getirilmesi amacıyla, karşılığı gelir gösterilmek kaydıyla, kanunla ek bütçe yapılabilir. Ek bütçenin konu olacağı kanunun nev’inin bütçe kanunu formunda olacağı madde başlığının lafzından dahi anlaşılmaktadır. Nitekim, 19.11.2003 tarihli ve 5004 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu ile Bağlı Cetvellerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun’un 1’inci maddesi “29.3.2003 tarihli ve 4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanununa bağlı (A) işaretli cetvelin ilişik (I) sayılı Cetvelde yazılı tertiplerinde toplam 4 521 000 000 000 liralık ek ödenek verilmiştir.” şeklindedir. Kanun koyucunun, dolaylı olarak Anayasa’nın amir bir hükmünün etkililiğini ortadan kaldıracak şekilde kanun çıkarma yetkisi yoktur. O halde iptali talep edilen düzenlemenin Anayasa’nın ve TBMM İçtüzüğü’nün ilgili maddelerinde öngörülen özel usuller (sözgelimi Anayasa’nın 161’inci maddesi uyarınca Cumhurbaşkanı tarafından sunulması) çerçevesinde kanun formuna getirilmesi gerekirken; bütçe kanun teklifi dışındaki kanunlar gibi teklif edilmesi, görüşülmesi ve kabul edilmesi Anayasa’nın 161’inci maddesine aykırıdır.

2) Anayasa’nın Başlangıç bölümüne, 6 ve 87’nci maddelerine aykırılık

Yasama organının, halk adına kamu gelirlerini toplama ve yine halk adına bu gelirleri harcama konusunda yürütme organına sınırları belirleyerek yetki vermesi ve sonuçlarını denetlemesine bütçe hakkı denilmektedir. “Bütçe hakkı”, vergi ve benzeri gelirlerle kamu harcamalarının çeşit ve miktarını belirleme ve onaylama hakkıdır. Bu hak, halk tarafından seçilen temsilcilerden oluşan yasama organına aittir. Bütçe, yürütmenin Meclis’e karşı temel sorumluluk düzeneğidir. Meclis, bütçe ile yürütmeye gelir toplama ve gider yapma yetkisi vermekte, bütçede yıllık gelir ve giderleri arasında fark bulunması halinde bu farkın ne kadarının borçlanma yöntemiyle karşılanacağı hususunu da belirlemekte, bu yetkinin uygun kullanılmasını da bütçe sürecinin bir parçası olan kesin hesap kanunu ile denetlemektedir.

Anayasa Mahkemesi’nin çeşitli kararlarında da belirtildiği üzere, “Yasama organının, halk adına kamu gelirlerini toplama ve yine halk adına bu gelirleri harcama konusunda yürütme organına sınırlarını belirleyerek yetki vermesi ve sonuçlarını denetlemesine bütçe hakkı denilmektedir. (...) Bu hak, demokratik parlamenter yönetim sistemini benimsemiş olan ülkelerde, halk tarafından seçilen temsilcilerden oluşan ve en yetkili organ olan yasama organına ait bulunmaktadır. (...) Bütçe yapısının fonksiyonunu ifa edebilmesi, temel bütçe ilkelerine uyulması ile mümkün olmaktadır. Bütçe ilkeleri; bütçenin hazırlanması, görüşülüp onaylanması, uygulanması ve denetlenmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulması gereken kuralları ifade eder. Bu ilkeler, devlet bütçelerinin temel özellikleri ve amaçlarının gerçekleşmesi için uygulanması zorunlu olan ulusal ve uluslararası alanda kabul görmüş klasik maliye biliminin ilkelelidir.” (AYM’nin 30.12.2010 tarihli ve 2008/84 E.; 2010/121 K. ve 27.12.2012 tarihli ve 2012/102E.; 2012/207 K. sayılı Kararları).

2 Erzurum Milletvekili İbrahim Aydemir ve 91 Milletvekilinin Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4031) ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu, Yasama Dönemi: 27, Yasama Yılı: 5, Sıra Sayısı: 299, Ankara, TBMM Basımevi, 2021, s. 9.

Bütçe hakkı, Anayasa'nın 87'nci maddesiyle, yalnızca TBMM'ye tanınmıştır. Bu nedenle bütçe hakkının diğer organlar tarafından kullanılması; bir fonksiyon gaspına sebep olacak, Anayasa'nın Başlangıç bölümünde yer alan kuvvetler ayrılığı ilkesini ve 6'ncı maddesinde yer alan hiçbir organın kaynağını Anayasa'dan almayan bir devlet yetkisi kullanmamasına yönelik hüküm ihlal edecektir.

Ne var ki yürütme organı, anılan geçici maddeyle bütçe kanun formu dışındaki bir yasama işlemiyle anılan gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelir kadar ilgili idarelerin bütçelerine ödenek eklenmesi hususunda yetkilendirilmiştir. Diğer bir deyişle 5018 sayılı Kanun'a geçici madde eklenmek suretiyle Anayasal bütçe yapım usulü bertaraf edilerek; TBMM'nin bütçe hakkı, erkler ayrılığı ilkesi, hiçbir organın kaynağını Anayasa'dan almayan bir devlet yetkisi kullanmamasına yönelik hüküm ihlal edilmiştir.

Bu nedenlerle iptali talep edilen cümle, Anayasa'nın Başlangıç bölümüne, 6 ve 87'inci maddelerine aykırıdır.

3) Hukuk devleti, yasama yetkisinin devredilmezliği ve idarenin kanuniliği ilkelerine aykırılık

Hukuk devleti, bütün işlem ve eylemlerinin hukuk kurallarına uygunluğunu başlıca geçerlik koşulu sayan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı amaçlayan ve bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, insan haklarına saygı duyarak bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, Anayasa'ya ve hukuk kurallarına bağlılığa özen gösteren, yargı denetimine açık olan, yasaların üstünde yasa koyucunun da uymak zorunda olduğu temel hukuk ilkeleri ile Anayasa'nın bulunduğu bilinci olan devlettir (Anayasa Mahkemesi'nin 02.06.2009 tarihli ve 2004/10 E.; 2009/68 K. sayılı Kararı). Hukuk devletinin ön koşullarından olan hukuki güvenlik ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, hukuki belirlilik ilkesi de kanun hükümlerinin şüpheye yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılabilir olmasını ve ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir (bkz. AYM 9.2.2017, 2016/143 E.–2017/23 K. par. 13; RG. 12.4.2017-30036) (Anayasa Mahkemesinin 04.05.2017 tarihli ve 2015/41 E.; 2017/98 K. sayılı Kararı). Başka bir deyişle, hukuk devleti ilkesi gereğince, idareye davranışta bulunurken veya görevlerini yerine getirirken belirli oranda hareket serbestliği sağlayan takdir yetkisinin kullanımı mutlak, sınırsız, keyfi biçimde gerçekleşemez; idarenin takdir yetkisinin sınırları, keyfi işlem ve eylemleri önlemek amacıyla kanunla çizilmelidir. Anayasa'nın 123'üncü maddesinde yer alan idarenin kanuniliği ilkesinin iki boyutu bulunmaktadır. İlk boyutu, idarenin secundum legem özelliğidir (kanuna dayanma ilkesidir). Bu ilkeye göre idarenin düzenleme yetkisi kanundan kaynaklanır. İkinci boyutu, idarenin intra legem özelliğidir (kanuna aykırı olmama ilkesidir). Bu ilkeye göre idarenin işlem ve eylemleri kanunun çizdiği sınırlar içinde kalmalıdır.

Bu nedenle yasama organı, bütçe hakkına istinaden kamu gelirlerinin toplanması ve kamu harcamalarının yapılması hususunda yürütme organını bütçe kanunu aracılığıyla yetkilendirirken; bu yetkinin normlar hiyerarşisinin ana halkası olarak hukuk devletinin temel taşı olan maddi anlamdaki kanunilik kıstasının gereklerinin karşılanması ve kanuna dayanması ile kanuna aykırı olmaması için; genel çerçevesinin keyfi uygulamaya yer vermeyecek açıklıkta bütçe kanunu düzeyinde çizilmesi gerekmektedir. Ancak kanun koyucu; bu yetkiyi (hukuka aykırı olarak) bütçe kanunu dışındaki bir kanun formuyla vermekle yetinmemiş; dahası Cumhurbaşkanına ödenek ekleme konusunda –Anayasal ilkelerin aksine- sınırsız bir takdir yetkisi bırakmıştır. Halbuki kanunda kalem kalem ödenek tutarı, ödeneğin tahsisi edildiği idare ve ilgili

program, açıklama ve nerede kullanılacağı bölümü yer almalıdır. Zira iptali istenen düzenleme, dönemsellik ilkesinin aksine ilgili olduğu 2021 mali yılının bitimine çok az bir süre kala TBMM'nin huzuruna sunulduğundan bu türden muhasebatın belirli olmadığı savı, hayatın olağan akışına aykırıdır. Kaldı ki 17.12.2021 tarihli ve 7344 sayılı 2022 sayılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nun teklifine yönelik bütçe programı takvimi, komisyon aşamasında (20.10.2021 – 26.11.2021) tarihlerini³; Genel Kurul aşamasında (06.12.2021-17.12.2021) tarihlerini⁴ kapsamaktadır. Pek tabii bu süreç içinde, yukarıda açıklandığı üzere (sözgelimi 2003 Mali Yılı için yapıldığı gibi) iptali talep edilen cümleye konu, belirli (veyahut belirlenebilir) nitelikteki, gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelirler hakkında ek bütçe kanun teklifi verilebilirdi.

Öte yandan, Anayasa Mahkemesi, bir kararında; “Kuralda, kurumlar arası ödenek aktarmanın ancak genel bütçe ödeneklerinin yüzde onunu aşmamak kaydıyla ve kamu idarelerinin yıl içinde ortaya çıkabilecek ihtiyaç fazlası ödeneklerinin diğer kamu idarelerinin ödenek ihtiyacının karşılanmasında kullanılmasını sağlamak amacıyla yapılabileceği belirtilerek ödenek aktarmaya ilişkin çerçeve ve Maliye Bakanına verilen ödenek aktarma yetkisinin sınırları belirlenmiştir. Kuralın cari yıl bütçesinde ödenek artışına imkân tanınması veya doğrudan ödenek üstü harcama yapmaya sebebiyet vermesi söz konusu değildir. Bu itibarla bütçenin hazırlanması, uygulanması ve yönlendirilmesinden sorumlu olan Maliye Bakanına belirtilen sınırlar içinde ödenek aktarma konusunda yetki veren kural, Meclise ait olan bütçe hakkını da ihlal etmemektedir.” şeklindeki gerekçeyi kaleme almıştır (Anayasa Mahkemesi'nin 24.09.2020 tarihli ve 2018/27 E.; 2020/49 K. sayılı Kararı, § 30). Anayasa Mahkemesi'nin söz konusu kararına karşın; kanun koyucu ödenek ekleme hususunda Cumhurbaşkanına yetki verirken herhangi bir yasal kayıt getirmediği gibi; cari yıl bütçesinde ödenek artışına olanak tanıyan bu hükmü bütçe kanunu formunda düzenlememiştir. Bu nedenlerle iptali talep edilen cümle, Anayasa'nın 2 ve 123'üncü maddelerine aykırıdır.

Bunun yanında; bütçe hakkının TBMM'ye tanınmasıyla sağlanan yürütme organının hesap verilebilir ve saydam bir mali politika yönetmesi, keyfi harcamalarının önlenmesi, öngörülebilir bir ekonomik denge oluşturulması, gerçekçi ekonomik değerlendirme yapılması kazanımları da ihlal edilmiştir. Her ne kadar iptali talep edilen cümlenin yer aldığı madde hakkında kaleme alınan gerekçede⁵ “bütçe dengesi bozulmadan, gerçekleşen gelir kadar kamu hizmetlerinin ihtiyaç duyacağı ödeneklerin idare bütçelerine eklenebilmesi” ratio legis olarak belirlense de; bu hususun ilgili mali yılın bütçe kanunu dışında bir kanunda yer alması ve dolayısıyla ilgili mali yılın kesin hesap kanununun kapsamı dışında bırakılması; bütçe oluşturulması için öngörülen anayasal usullerin ortadan kaldırılması suretiyle yasama organının yürütme organı üzerindeki mali denetimini (bütçe hakkının kullanımı) etkisiz hale getirmekte, kamu gelirlerinin aktarımı üzerinde kontrolü imkansız kılmakta, bütçe dengesini bozarak yürütme organın kendi siyasi programını ifa ederken yaptığı harcamaların meşruluğuna hanel getirmektedir. Halbuki Ana-

3 2022 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Teklifi (Rapor ve Metin), Türkiye Büyük Millet Meclisi Plan ve Bütçe Komisyonu 2022 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Teklifi Raporu, Yasama Dönemi: 27, Yasama Yılı: 5, Sıra Sayısı: 281, Ankara, TBMM Basımevi, Cilt 1, 2021, s. 13-15.

4 2022 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Teklifi ile 2020 yılı Merkezi Yönetim Kesin Hesap Kanun Teklifinin Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda Görüşme Programı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı, Yasama Dönemi: 27, Yasama Yılı: 5, Ankara, TBMM Basımevi, 2021, https://www.tbmm.gov.tr/butce/2022/2022_Yili_Butce_Gorusme_Programi.pdf (Erişim Tarihi: 25.12.2021)

5 Erzurum Milletvekili İbrahim Aydemir ve 91 Milletvekilinin Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4031) ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu, Yasama Dönemi: 27, Yasama Yılı: 5, Sıra Sayısı: 299, Ankara, TBMM Basımevi, 2021, s. 9.

Esas Sayısı : 2021/133

Karar Sayısı : 2022/120

yasa'nın 2'nci maddesindeki hukuk devleti ilkesi gereğince, yasama işlemlerinin kişisel yararları değil kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılması zorunludur (Anayasa Mahkemesi'nin 17.06.2015 karar tarihli ve 2014/179 E.; 2015/54 K. sayılı Kararı). İhtilafli düzenleme, yine bu cihetle de Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır.

Öte yandan, Anayasa'nın 7'nci maddesinde temelini bulan yasama yetkisinin devredilmezliği kuralına göre, yasama yetkisi yalnız Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne aittir. Bu nedenle idareye düzenleme yetkisi veren bir yasa kuralının temel ilkeleri ortaya koyması ve çerçeveyi çizmesi gerekir. Diğer bir deyişle, yürütme ve idareye sınırsız ve belirsiz bir düzenleme yetkisi bırakılamaz. Nitekim idarenin düzenleme yetkisi; sınırlı, tamamlayıcı ve bağımlı bir yetkidir. Yasa ile yetkilendirme, Anayasa'nın öngördüğü biçimde yasa ile düzenleme anlamını taşımamaktadır (Anayasa Mahkemesi'nin 02.05.2008 tarihli ve 2005/68 E.; 2008/102 K. sayılı Kararı). İptali talep edilen cümlenin yer aldığı madde hükmünde olduğu gibi temel ilkeleri belirlenmeksizin ve çerçevesi çizilmeksizin; yürütmeye (Cumhurbaşkanına); anılan gelir tahmini üzerinde gerçekleşen gelir kadar ilgili idarelere ödenek eklenmesi hususunda yetki veren yasa hükmü, Anayasa'nın 7'nci maddesine aykırılık oluşturur.

Tüm bu nedenlerle 7349 sayılı Kanun'un 7'nci maddesiyle 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na eklenen Geçici Madde 23'ün birinci cümlesi, Anayasa'nın Başlangıç bölümüne, 2., 6., 7., 87., 123. ve 161'inci maddelerine aykırıdır; anılan ibarenin iptali gerekir.

III. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

22.12.2021 tarihli ve 7349 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile getirilen iptali talep edilen düzenleme, 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nda Anayasa'ya aykırı yönde değişiklikler yapmaktadır. Kamu yararına aykırı olan, telafisi mümkün olmayacak sonuçlara yol açacak bu düzenlemelerin iptal davası sonuçlanana kadar yürürlüğünün durdurulması gerekmektedir.

Nitekim anayasal düzenin hukuka aykırı kural ve düzenlemelerden en kısa sürede arındırılması, hukuk devleti sayılmanın en önemli gerekleri arasında sayılmaktadır. Anayasa'ya aykırılıkların sürdürülmesi, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyecektir. Hukukun üstünlüğünün sağlanamadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesi hukuk devleti yönünden giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacaktır.

Bu zarar ve durumların doğmasını önlemek amacıyla, Anayasa'ya açıkça aykırı olan ve iptali istenen hükmün iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün de durdurulması istenerek Anayasa Mahkemesi'ne dava açılmıştır.

IV. SONUÇ VE İSTEM

22.12.2021 tarihli ve 7349 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 7'nci maddesiyle 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na eklenen Geçici Madde 23'ün birinci cümlesi, Anayasa'nın Başlangıç bölümüne, 2., 6., 7., 87., 123. ve 161'inci maddelerine aykırı olduğundan iptaline ve uygulanması halinde giderilmesi güç ya da olanaksız zarar ve durumlar olacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.”